

Weöres Sándor
(1913-1989)
A galagonya

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.
Zúg a tüske,
szél szalad ide-oda,
reszket a
galagonya
magába.
Hogyha a Hold rá
fátylat ereszt:
lányá válik,
sírní kezd.
Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Paul Verlaine
(1844 - 1896)
Őszi chanson

Ősz hegedül
Szünetlenül
A tájon
S ont monoton
Bút konokon
És fájón...

S én csüggeteg
Halvány beteg,
Míg éjfél
Zeng, csak sírok,
S elém a sok
Tünt kéj kél...

Oh, múlni már,
Ősz! hullni már
Eresszél!
Mint holt avart,
Mít felkavart
A rossz szél...

Tóth Árpád fordítása

Keresztény szabadságot

Hasonlatokkal gondolva, életünk lehet virágos mező, gyümölcsstermő fa, árnyas út, erdei tisztás, felhőtlen égbolt, sötét erdőrengeteg, sziklás meder, nehezen mászható meredek fal, fény felé vezető sötét alagút, tengermély keserűség, gondkaszal, erőpróbás zarándokút, csillagösvény és még sok más, mindenkinek képzelete szerint, amit egyéneként reánk osztott a Sors. Naponta feltehetjük magunknak a kérdést: honan jöttünk, merre tartunk? Megnyugtató válaszokat keresve éljük időismeretlen, hosszúra vagy rövidre szabott életünket. Abban hiszünk, hogy minden halandó megtalálja a maga útját. Azt reméljük, hogy vannak dolgok, amiben megnyugodhatunk. Azt képzeljük, hogy a magunk urai vagyunk. Azt szeretnénk, ha lehetnénk valakik. Az a meggyőződésünk, hogy életünk nem hiábavaló. Amióta létezik emberi közösség, ebben gondolkodunk, ehhez viszonyítva éljük mindennapjainkat és makacsul keressük a magunk szabadságához vezető járt és járatlan ösvényeit. Életünk, ha úgy tetszik, olyan építmény, amelynek alapja sokezer éves, itt Európában kitapinthatóan kétezer éves. Még a legszabadabbelvűeknek is be kell ismerniük, hogy Európa kereszténység nélkül nem lenne az, ami ma. Olyan alap a kereszténység, amely örökre meghatározza jövőnket.

Az ember, amikor a régi megunt, vagy szűkké vált háza helyébe újat tervez, figyelembe veszi a régi ház alapjait, felhasznál minden követ, minden hasznos anyagot, hogy tartósabb otthont építsen magának. A kereszténység nélkül lehetséges új Európát építeni? A kérdés költői. A válasz egyértelmű. A kereszténység kultúra, szilárd erkölcs, elfogadható emberi magatartás, szabadság istenfélőknek és tagadóknak egyaránt. A keresztény szabadságban próbált alázat van, megértés, egymás iránti tisztelet, lehetőség a szabadgondolkodásra.

Pihent agyak mindezt felrúgnák a liberalizmus zászlóit lobogtatva. A kommunizmus egyenlőséggel kecsegtetett. A fasizmus a mondvacsinált testvériség próbája volt. És íme, immár évtizedek óta újra az egyetlennek kikiáltott üdvözülés útjára kívánják erőszakosan terelni a világot az akarnokok, európa legmagasabb fórumán erőltetik a magukat tévedhetetlennek kikiáltók a nyaklótlan szabadság gondolatát.

Folytatása a 9. oldalon

Tar Károly